

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția. Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Procesul Kleeberg-Marlin.

Țiua a treia.

După vorbirea domnului Dr. Sentz s'a dat cuvîntul domnului Fölkl, profesor la academia de drepturi de aici.

Domnul Fölkl vorbește bine limba ungurească și are marele avantaj că pe lângă eleganță în limbaj are voce simpatice, așa că provoacă sentimentalism în ascultători. Conștiu de această forță a individualității sale domnul Fölkl, s'a rugat încă la începutul vorbirii, să nu i se considere ca sentimentalism emoțiunea sa, căci nici odată n'a simțit atîta greutate în calitate de apărător ca și în cazul concret, unde opinia publică și-a dat deja verdictul asupra sermanului client.

Domnul Fölkl distinge bine între faptă și faptuitoriu. Fapta este deja cunoscută, detorința dînsului este să facă cunoscut pe faptuitoriu, căci nu fapta, ci faptuitorul vine pedepsit. Trece apoi la viața lui Marlin și o caracterizează astfel:

„Impregiurările dela nașterea lui încă nu sunt clarificate. Steaua nefericirii a început a lucii încă deasupra leagănului lui; n'a avut tată iubitoriu, care cu iubire și bucurie să-l ridice în brațele sale, și să-l ferească de nefavorabilele referințe, cari au premersa nașterii lui. Nici mama nu s'a bucurat de nașterea lui, și când au dus pe băiat la biserică, spre a fi indus între membri societății creștine, s'a comis o faptă, care de și nu cade sub sancțiunea codicelui criminal, totuși nu este admisibilă, s'a indus adevăratul băietal în matricula botezaților sub nume fals (Osten). Astfel încă de atunci s'a rușinat mama de copilul său. Părinții lui pe atunci nu trăiau în căsătorie legiuită, ci — scusați-mi expresia *) în concubinată va se dică în nește referințe, cari după ȝisa unui învețat, sunt leagănul tuturor blăstemățiilor.

După ce cu chin și vai a făcut patru clase elementare, fu trimis în prima clasă gimnasială, creșterea lui însă fu de tot nesuficientă, căci am auzit din gura lui proprie, că el nu s'a învrednicit de instrucția în religiuie, n'a învățat sfintele principii ale religiei, și numai după nume era membru al comunității bisericești.

Cu drept cuvînt ne putem deci întreba, oare cele ȝise nu formează ele circumstanțe atenuante pentru nefericitul meu client, a cărui creștere fu neglesă în mod atît de punibil, așa că semînța

*) În ungurește concubinatul se exprimă cu: „vad házasság” căsătorie sêlbatică — de aici scusele. Red.

pecatelor și a fărădelegilor moștenită prin creștere rea fu condusă încă de pre atunci, pe calea aceasta, dicem pre atunci, când era vorba de luptă pentru existență.

După absolvarea clasei gimnasiale a trăit viață de vagabund, și dela al 11 până la al 16 an al vieții sale a crescut truște, de educațiunea lui nime nu s'a îngrit. Părinții nu l'au trimis la școală, spre a se împărtași de binefacerile educațiunii. Cu chipul acesta a trebuit să crească bêtând câinii prin sat.

Implinind el 16 ani tatăl seu în fine încearcă a-i căuta ocupațiune ordinară, și a voit să-l deie la cadeți. Sunt însă casuri, ale căror motive înțăr dar le vei încerca, căci ele trebuie privite ca fapte; sunt oameni nefericiți, preste cari atêrnă steaua nefericită a întâmplării; el fu respins dela școala de cadeți.

Cu 20 de ani a intrat la miliție — ȝice vorbitoriul — și aici s'a început a se arăta urmarea cea rea a creșterii lui. Aici vorbitoriul înșiră mai multe transgresiuni de a le acusatului pe timpul cît a fost la miliție, revine la crimele constatate, și susține că din o asemenea creștere nu putea eși alt om.

Cu deosebită atențiune fu ascultată apărarea domnului Fölkl, și mărturisim, că a mișcat inimile oamenilor. Momentele înșirate în adevăr sunt în stare să demonstreze, că un om zămislit în fărădelegi, înfășat și legănat, crescut în fărădelegi, pe urmă se dedă a crede, că soarta lui este a muri în furci.

Pe urmă vorbitoriul apelează la judecători să aibă în vedere gloriosul trecut al justiției ungurești pe al cărei steag a stat scris totdeauna umanitatea și a cărei devisă a fost totdeauna: „fiat justitia, ne pereat homo.”

Pe omul cu judecată l'alterează foarte tare entusiasmul în direcțiune șovinistică, chiar și când cîntemplă grozava priveliște: doi oameni tineri sub furci.

Atâtea furci — atâtea „akasztófa” ca și în Ungaria nicăiri în Europa n'au fost. De aici s'a format la unguri epitetonul „akasztófára való,” pre care românul se silește a-l exprima prin „ștren-gariu.”

Esecutarea prin ștrang este instituțiunei proprie ungurească, proprie într'atata, încât din proiectul codicelui penal, esecutarea cu ghilotina propusă de ministrul Pauler, trebuie să cadă la argumentele lui Madarácz, că prin aceasta s'ar face abatere dela tradițiunea — akasztófa.

Sub aceste priviri provocarea la trecutul istoric al esecuțiilor în Ungaria este sinonimă cu nevoluntarul „akasztófa nekik!”

Cu provocare la cele ȝise oratorul încheie cu cuvintele: Milă și ertare!

Din toată vorbirea domnului Fölkl acusatul Marlin n'a înțeles nici un cuvînt. Cu toate acestea sub durată vorbirii el nu și-a luat ochii de pre domnul Fölkl și după terminare, făcînd un compliment frumos, a mulțămît apărătorului. Și cu drept cuvînt. Domnul Fölkl prin călduroasa apărare și-a cîștigat un nou titlu la stima și recunoștința oamenilor.

Președintele a provocat în urmă pre acusați să se dechiare dacă mai au ceva de ȝis spre apărare și ei au decherat, că nu mai au nimica.

Cu acestea s'a terminat pertractarea și publicarea sentinței s'a statorit pe Joi la 9 oare.

Publicarea sentinței.

Mercuri înainte de prînd terminându-se pertractarea finală cu pledoarele apărătorilor, președintele tribunalului anunță publicarea sentinței pe Joi în 27 Novembre n. a. c. la 9 oare ante meridian.

În urma acesteia Joi dimineața dela 3/4 la 9 oare se putea observa o mișcare neobicinuită prin curtea tribunalului, și încă înainte de 9 oare sala se umplu de public distins în așa măsură, încât nu numai ca n'a rămas vre un loc neocupat, ci o parte mare trebuiau să stea în picioare pe la spatele bancelor.

Fetele celor prezenți trada impaciința pentru a auzi verdictul justiției asupra delicuenților și se părea foarte lung fiecare minut pentru așteptare.

La 9 oare și 10 minute se deschide ușa chiliei de consultare și președintele tribunalului împreună cu numiții doi judi, procurorul de stat și notariul tribunalului, în exterior sêrbătoreșc, intra în sală și-și ocupă locurile.

La signalul președintelui dat sergentului dela temniță, în moment fu adus Kleeberg în sală de păditoriul țellei sale.

Precum am amintit în decursul descrierii pertractarei, acest băiat cu o rară flexibilitate și istețime în ȝinuta sa, se presintă înaintea președintelui și după închinare se postează cu ȝinută militară vis-avis de președinte, lângă dînsul de-a stînga păditoriul care ȝintea ochii asupra feței delicuentului.

Tot asemenea în timp foarte scurt fu condus în sală Robert Marlin și se postează și el în fața tribunalului cu țellariul seu de a stînga.

Publicul ȝintea ochii asupra delicuenților, a căror fețe ogîndau încâtva neliniștea unei nopți, dar nici decum o frîngere a iuimei, când președintele în

FOIȚA.

Clara sau Tapiseria.

De Féval.

(Traducere de D. P.)
(Urmare.)

— Nimeni, răspunde tinera femeie roșind.

D. de Jaucourt aruncă asupra i o privire tristă și cercetătoare.

— Claro, ȝise el încet, iți datorez o mărturisire. Sunt oameni destul de mișei pentru a dărîma, cu ajutorul birfiei, fericirea a duoi soți. Primiiu, acum cît-va timp, o serisoare ce cuprinde nedemne acusațiuni contra d-tale; am aruncat-o cu dispreț, cum am cetit primele rînduri; dar . . . pentru numele lui Dumnezeu! Claro, răspunde: spune mi cine s'a culcat în aceea odaie pe când lipseam eu?

— Nimeni! răspunde Marquise, neputîndu-se hotări a pune față în față pe vîrul și soțul seu.

D. de Jaucourt păstră tăcerea; o dureroasă emoțiunea se cetea în ochii sei.

— Me voi sili să cred că m'am înșelat, doamnă, murmură el depărțindu-se.

Eată la ce D. de Jaucourt făcea alusiune:

Dimineața, făcuse, fără vre un anume scop, o plimbare în giurul castelului; trecînd apoi prin odaia un semn cu totul particular, un semn neîndoiș și a cărui natură vom avea mai tîrziu ocașiunea de a explica cetitoriului, îi descoperise proaspeta presință a unui oaspe în cameră de atâtea ori numită.

Această impregiurare îl preocupase puțin la început, dar își aduso aminte că vîduse, în seara trecută, în momentul sosirii sale, o lumină ce alerga din cameră în cameră, din salon spre partea nelocuită a castelului; își aminti mai cu samă de încurcătura Clarei la intrarea lui . . . o depărtată bănuială se născu într'însul și ceru explicațiunea ce aușirăm.

Respunsul Clarei fu pentru dînsul o lovitură de trăsmit: Clara se cobora la minciună; deci, ea avea un interes destul de puternic spre a tînuî trecerea unui strein pe la Rauville. Dar ce interes?

D. de Jaucourt se întoarse în odaia nelocuită și privi din nou toate lucrările din aceea odaia. Toate erau la locul lor, afară de tapiserie, mut, dar elocinte martor, care-l încredința, într'un mod mai pozitiv de cum ar fi făcut o jurămîntul unui om demn de credință, că camera fusese locuită noaptea.

Sigur de nenorocirea lui, și închise măchnirea în el însuși, ȝise să-i pună din nou caii la trăsură, și plecă, după ce și luă, cu cea mai mare cuviință, rămas bun dela ambele femei.

Astfel fu înșelată speranța domnișoarei Olivia d'Audetot.

Rămase pustie în aceea groasnică temniță, unde se vesteja coapta sa vîrstă; nu revîdî Parisul, lăcașul grațiilor, și se creșu condamnată la un vecnic celibat. Pe lângă toate acestea, singurătatea îi devenea mai aspră.

Clara ședea acum toată ȝiua închisă în apartamentul seu.

Spre culmea nenorocirii, tainicile solii ale domnișoarei Lucia de Volmerange, ce, singure hrăneau cît-va curiositatea Oliviei, încetară deodată. D. de Jaucourt însuși abia mai scria.

II.

Pe timpurile acelea nu erau încă reporteri sau cel puțin nu erau încă numiți astfel; dar se nu ve apucați a crede că Franția avea lipsă de palavragii: soiiul acesta va fi vecinic.

D. cavalier de Langel-Coudras era un personagiu cît se poate de plăcut. Făcea mici versuri tot așa de răpitoare, ca micile versuri ale lui Dorat; tăia în hîrtie, profiluri ca răposatul D. baron de Luat, de încântătoare memorie, și povestea legende mai bine ca ori cine pe lume.

Istoriile cu strigoii făceau atunci foruri la Paris: Florian ne-a lăsat un model de felul acesta

câte-va cuvinte spune că conform enunțării din ziua premergătoare, li se va publica sentința.

Președintele și tribunalul sculându-se este urmat de publicul întreg.

După aceasta președintele începe a citi sentința în limba maghiară. Introducerea obicinuită și calificarea deosebitelor crime la a căror audire omului cu simț i se revolta internul, cu deosebire când vede pe făptuitorii acelor, niște juri abia intrați în vârstă bărbăției, a durat peste o jumătate oră.

Ear după finirea acestora președintele, între atențiunea încordată a publicului, enunță sentința, publicată deja de noi în Nr. 134 al ziarului nostru, prin care ambii delincvenți se judecă la moarte prin strang ca pedeapsă cumulativă, ce este a se executa întâiu asupra lui Marlin, apoi asupra lui Kleeberg.

La pronunțarea cuvintelor „moarte prin strang” Kleeberg, care cunoaște limba maghiară, perde culoarea feței sale, începe ai tremura buza inferioară și a respira cu oare-care greutate, dar nu se tragează prin nimic o sdruncinare a inimii. Marlin, care nu pricepe limba maghiară, după-ce i se publică sentința în limba germană, isbucni în plâns și între lacrimi dechiară că nu voiește a se folosi de remediul de drept față cu sentința adusă; acesta se vedea a fi frânt sub gravitatea sentinței.

Kleeberg la întrebarea președintelui, că dorește a apela, cere timp de cugetare.

În fine președintele se adresează către apărătorii Dr. Sentz și Fölkl, dacă dâșii voiesc a apela în favorul clienților lor, la ce Dr. Sentz declară ca el însuși apelată, ear Fölkl cere 24 ore de cugetare.

După ce președintele aduce la cunoștința delincvenților ca actele se vor așterne la Maiestatea Sa pentru eventuala agitație, mulțimește apărătorilor pentru osteneala întru apărarea clienților și dechiară pertractarea finală de închisă.

În acest mod se finiră apoi înainte de 10 oare pertractarea finală a crudității severite la 21 Februarie a. c. în pacticul nostru oraș Sibiu, și publicul se departă îndestulit cu verdictul tribunalului.

Românii și Universitatea fundului regiu.

Interesantele ședințe ale adunării generale ordinare a Universității fundului regiu în est an excepționalmente s'au ținut în luna lui Septembrie.

Ședințele s'au început în 15/9 și s'au sfârșit în 8 Octombrie a. c. sub președiu ordinat al dlui Dr. Moritz de Brennerberg, comite suprem al comitatului Sibiului și comite al națiunei săsești.

Însă înainte de a împărtași momentele mai însemnate din această adunare generală ordinară, vom încerca, prin reflecțiuni și prin împărțiri de acte și documente de valoare istorică nedisputată din ședințele adunărilor generale din anii dela 1848 încoace, pre cari dl dep. Dr. Stefan Păcurariu a avut bunătate a le da spre publicare drept raport al seu, și prin aceste a procura o cunoștință cât se poate de clară și exactă despre importanța, ce această Universitate și averea administrată de ea, are mai cu samă nu numai pentru acei aproape un pătrar de milion de români proprietari ai aceslei averi de pre teritoriul fostului fund regesc, ci mijlocit și pentru întreaga națiune română din mare-principatul Transilvania.

Într-o novelă intitulată „Valeria,” dar Florian ne-a arătat fantasmă de ciobani, și ciobanii, vii sau morți, sunt de felul lor, puțin recreativi. Cavalerul de Langel-Coudras nu și canta printre acestia eroii sei: strigoii sei locuiau în întunecoase castele gotice; se auză în povestirile sale, sunând secularul orologiu: armăturile de fer se întroleau cu un sgomot funebru; rațele lunei treceau, pentru a lumina această scenă, prin fantastice geamuri. De aceea D. de Langel era foarte căutat. Cu toate că era de o noblețe cam micuță și de o și mai mică avere, avea a face cu mulți din lumea mare.

Celebritatea lui data din 1773. Fiind prezentat la curte către această epocă, tăia pe furis, cu niște foarfeci damaschinate, într-o foaie de velină, regalul profil al doamnei. Acestui lucru datoră el o mică pensiune și un mare renume. Și adevărul vorbind, suntem convingși, că numai revoluțiunea și urmările ei au împedecat numele acestui bărbat plăcut de a ajunge la anulul celei mai departe posterități.

În seara aceea, D. cavalier de Langel-Coudras trebuia să facă a petrece aospetii D. prințul de Leon, cadet de Rohan; îmbrăcase prin urmare costumul seu cel mai așezat, și adunase într'un mănușchiu toate mijloacele sale de a fi neprețuit. Florian era singurul, mobil al cavalierului: lipsea fericirii sale un element urmărit cu multă răbdare

Universitatea așa numită săsască, un demn făt al negrei conjurațiuni cunoscute din secul al 15-lea, în cursul veacurilor până la anul 1848, a ajuns a fi o instituțiune puternică și cu înfriurintă hotărâtoare chiar și asupra celor mai mici mișcări individuale.

Ea era înzestrată cu toate drepturile judiciare, administrative și cu dreptul legiferării statutare; adică cu drepturi de stat, lipsindui chiar numai drepturile maiestatice.

Se înțelege de sine, că susținerea despărțemintelor deosebite ale acestui for concentrat era împreună cu spese, cari se coperea prin fel de fel de competențe și solviri, aruncate asupra diferitelor afaceri ale locuitorilor de pre teritoriul fostului fund regesc.

Feliurimea aruncurilor, pre cum și modalitățile încasării și a administrării lor este cu privire la noi românii foarte instructivă și de însemnătate istorică, pentru că prin acest studiu ni se desvălește calea și proporțiunea în care s'au adunat averea Universității, care astăzi reprezintă un capital de preste două și jumătate milioane.

Din aceste negreșit și fără nici o îndoială s'ar putea vedea, că românii au contribuit partea cea mai mare la aceea avere.

Tocmai pre cum tot din acte s'ar putea arăta, că zidurile ce încungiu și zidurile publice vechii, beserici, și altele, ce înfrumusează și astăzi încă orașele locuite de sasi, s'au ridicat cu puterile, cu sudorile și cu averea românilor din acele ținuturi.

Pre acele timpuri românii de și nu erau după lege jobagi, însă erau aproape jobagiți, căci judele regesc (Königsrichter) sau inspectorul, erau puternici, erau înfricoșăți. Cine vrea să știe amenunte cetească numai protocoalele de atunci, și scruteze arhivele și i se va face pērul măciucă.

Competințele și aruncurile incuse nu se puteau consuma, și astfel după an. 1848 a rămas la universitate o avere însemnată spre administrare în folosul acelor, cari au contribuit la aceea avere adică în folosul locuitorilor fostului fund regesc; fiind-că memorabilele evenimente din an. 1848 a trebuit să desbrace cu încetul și Universitatea de potestate și de facultățile avute, astfel încât astăzi ea este un simplu comitet sau eforie ce administă averea rămasă și crescută astăzi preste 2½ milioane de floreni v. a.

Cum se administă această avere, respective venitele ei, vom vedea în cursul acestor reflecțiuni.

Este adevăr, că în acești de ce ani din urmă o parte mică a proprietarilor români, prin unii reprezentanți ai sei încă a participat la administrarea acestei averi, însă românii așa puțin cunosc trebile acestei universități și desvoltarea lor, de și chiar aici în Sibiu, în reședința Universității și a adunărilor generale anuale, era o frumoasă cunună de inteligenți români, ba chiar și diare românești, în cât credem că nu facem rău sau superflu serviț, dacă cronologice vom publica unele documente, acte și pertractări mai remarcabile, referitoare la această universitate, cari vor ajuta foarte lămurirea scopului nostru, și cari ar trebui să devină bun comun al tuturor românilor, mai ales al proprietarilor legali ai averei Universității.

În anii 1850 Universitatea s'a trezit cu o avere care arunca la an preste 50,000 fl. m. c. venite.

Ce s'a făcut cu acele venite? Responsul ni-l dă documentul ce urmează. (Va urma)

de mulți ani, o doamnă de Langel-Coudras a cărei dotă se-l poată ridica în stima creditorilor sei, cari începeau a perde răbdarea. Acest fericit fenice era încă de găsit, dar întempleră este un deu puternic; prin prudență, bunul cavalier nu lăsa nici odată acasă vre-unul din avantajile sale. El sosi, cu foarfecile damaschinate în posunar, memoria îmbuibată cu madrigali și rondeluri și cu povești lugubre fabricate cu multă osteneală.

După ce a tăiat profilele a unei părți din adunare, și și-a psalmodiat micile versuri spre satisfacțiunea generală, seșu un moment pe gânduri și luă o înfășurare funestă. Asistenții se strinseră îndată în cerc; acesta era anunțul mut și convenit a celei de a treia și ultime părți din exercițiile D. cavalier de Langel-Coudras.

— Istoria ce voiu avea onoare a povestii, dișe el cu voce surdă și destul de înspăimântătoare, este adevărată; o știu chiar dela acela care a jucat principalul rol într'această aventură extraordinară.

La o epocă ce voesc să tac prin discrețiune, un tinăr oficer, al cărui nume, tot acest motiv, me opresc a spune, părăsi Parisul pentru a se duce într'o provincie pe care asemenea nu o voi numi, damele vor aproba reserva mea. Acest tinăr oficer era înamorat de o frumoasă singuratică înfundată într'un îngrozitor castel aproape ruinat, situat de-

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brasov, 12 Novembre v. 1884. Dle Redactor! Un pas încă — și ne aflăm în zilele de espiare ale postului Crăciunului. De oarece în decursul postului — după preceptele religiunii noastre — trebuie omul să renunțe dela multe bunătăți, s'a făcut obiceiul a se împărtași de acestea încă înainte de încheierea dulcelui. Una dintre aceste bunătăți pământești este și dansul. O petrecere cu dans s'a arangeat aici înainte de lăsatul secului de Crăciun.

A doua convenire colegială a Reuniunii române de gimnastică și de cântări, arangiată în anul de față, a avut loc a seară (11/23. în l. c.) sala hotelului Nr. 1. Înainte de a vorbi despre producțiunea aceasta, nu va fi superflu a da unele deslușiri pentru înțelegerea „convenirei” așa precum este. Reuniunea numită are membri fondatori, ajutatori și activi. Aceștia se ocupă parte cu exerciții gimnastice parte cu cântări. Secțiunea de cântări are a arangea pe an cel puțin 3 producțiuni musicale, la cari iau parte toți membri Reuniunii fără altă contribuție preste taca de membru, carea pentru membri ajutatori și fondatori este cu mult mai mare decât a celor activi, cari au îndatorirea de a se produce cu cântări pentru distracțiunea acelor. Alți indiviți, cari nu fac parte din sinul Reuniunii nu pot lua parte la producțiuni sub nici un titlu decât numai după ce s'ar face membri. Producțiunilor musicale, după cari urmează todeauna dans, li s'a dat numele de „conveniri colegiale.” Numele însuși exprimă așadar aceea ce sunt ele.

Trec acum la producțiunea de a seară. Programul executat a fost următorul:

1. I. Dürner „Florile codrului,” cântec național scoțian, chor de dame și bărbați.
2. * * * a) „Cântec național din Ardeal,” arangeat de I. Murășanu.
- Stelian b) „Așa trece petrele răman,” Solo bariton, executat de dl Zosim Butnar.
3. R. Schumann „Viața țigănească,” chor de dame și bărbați.
4. I. Mureșanu „În grădina...” de I. Nenițescu, chor de dame.
5. I. Raff „Polca dela Reine,” Solo pian, executat de doara Octavia Rusu.
6. T. Schumann „Romanță spaniolă,” Quartet Solo cu chor; solo de Doamnele: Carolina Lenger și Mărginean și dnii Pandelie Dima și V. Voina.
7. B. Mendelsohn „Ilie” Nr. 1. chor de dame și bărbați.

În general a fost executat programul cu succes deplin. Atât corurile cât și solurile s'au cântat cu toată siguranța; ceea ce poate servi de merit în parte cântăreților în parte conducătorului și încă cu atât mai mult, căci s'au făcut pregătiri numai în cele din urmă două săptămâni. Mult a plăcut publicului ascultător solurile dlui baritonist Zosim Butnar, carele cu vocea sa sonoră și melodioasă înveselește și inimile cele mai posomorâte. Mult a contribuit la efectul cântărilor executate de dsa și spiritul național al acestora. „Viața țigănească” prin variațiunile sale plăcute cu cor și solo încă a avut un succes bun. Cu deosebire suava voce a dnei Mărginean s'a auzit într'un mod de tot plăcut, nu mai puțin basul executat de dl P. Dima, apoi sopranul de dra E. Perșenar și tenorul de V. Voina.

parte de ori ce oraș. Era iubit, cu toate acestea dama avea o virtute neatacabilă. Soțul lipsea, spinătorul...

Cavalerul se opri aci și și mototoli gulerul cu un aer încurcat.

— Pentru înlesnirea povestirii cât și pentru interes, reluă el după o scurtă tăcere, 'mi va trebui, ved, să găsesc nume pentru personagiile mele.

Deci, dacă doamnele voesc a-mi da voie, spinătorul se va chema Dorimon, tinăra solitară Estella și bărbatul Geronte...

„Dorimon, dișem dar, era un cavalier cu o înfățișare galantă, ținând tot așa de bine condeiul ca și spada, și făcut spre a fi bine primit de cele mai crude. Ne putând însă să imoiaie asprimea neamnei Estella, se introduse pe furis într'o seară în castelul lui Geronte, și cădând la genunchii frumoasei, și scoase spada cu scopul de a se omori sub ochii ei. Estella dete pe dată țipete mari și-i opri brațul, ceea ce aduse lacrimi de recunoștință în ochii acestui nefericit și perfect amant.

Nu ve voi spune scena ce urmă după aceasta; deul amoros are minunate secrete pentru a grăbi cursul oarelor: noaptea era deja destul de înaintată și Dorimon cu Estella nu și spusese încă jumătatea martiriului lor.

(Va urma.)

Compoziția dlui conducător al corului — Iacob Murășan „In grădina...” a stors aplause prelunge-gite dela ascultători atât pentru frumseța melo-diei cât și pentru nimerita esecuta e. Pianista d-ra Octavia Rusu me rită toată considerarea pentru desteritatea sa în manauarea la piano-forte. Aplau-sele publicului numai încetau nici după a doua arătare a dsale. In esecutarea „Romanței spaniolă au escelat doamnele soliste: Carolina Lenger și Mărginean, cari cu vocile dd-lor sonore au dat cân-tării un colorit foarte plăcut și atragător; de ase-menea au escelat și dd. P. Dima ca basist și V. Voina ca tenorist. În fine partea cea mai însem-nată din m.ritul reușitei producțiunii din cestiu-nă, ceea ce compete adecă dlui conducător al corului I. Murășan încă nu o pot trece cu vederea fără de a mi se imputa parțialitate. Dl Mureșan promite încă mult prin zelul dsale.

Cu toate că rezultatul producțiunii musicale a fost satisfăcător precum s'a arătat mai sus, n'au lipsit și observările critice ale membrilor ascultă-tori. Aceste observări au fost făcute în general și drept vorbind — n'au fost neîntemeiate.

Se impută, că se ignorează aproape cu totul cântările noastre naționale. Dacă sunt acestea con-siderate de streini, pentru ce oare să fie abando-nate de noi? Artiștii maghiari fac compoziții din frumoasele melodii românești și le dau nume ma-ghiare, pe când noi românii alergăm tot după cla-sicități! Aici 'mi vine în memorie o pățanie a unui june maghiar, care în călătoria sa cu scop, de a cunoaște memorabilitățile lumii, ajunsese la Paris. Aci într-o dispută cu un frances i puse acesta în-trebarea, că ar voi să știe, ce inscripție memorabilă se află pe poarta cetății Clușului, de oarece și-o uitase? Junele răspunse, că nu știe; la ceea ce i se reflectă: Apoi întorcete și învață mai întâi memorabilitățile țării tale și vino după aceea, să cunoști cele streine!

Bogați suntem noi în cântări populare ba — aș pute dice că această bogăție întrece pe toate celelalte, de cari dispunem. Pentru ce oare să nu exploatăm noi această bogăție proprie? Nu se poate nega, că precum intralte direcțiuni așa și în arta musicală s'au perfecționat bărbați români deși nu în număr tocmai așa mare; cu toate ace-stea — atâți câți sunt — pe lângă puțin devota-ment ar putea face mult pe terenul muzicii na-ționale.

Dacă este românul atât de iubitor al clasicității, atunci de ce să nu-și ridice proprietățile sale la rangul de clasicitate și să le adoreze cel pu-țin într'atâtă, întru cât se arată a adora pe cele streine? Eu cred, că aceasta nu e ceva imposibil — se înțelege pe lângă oare care jertfă. Orăștenii, Oltenii, Bărgăuanii, cu un cuvânt toți românii, unde sunt mai compacti, te înalță cu cântările lor — precum s'a dovedit în producțiunea de eri prin cele două melodii naționale, esecutate de dl Butnar. Acum, dacă ar mai fi acele cântece — pe lângă frumseța lor primitivă — și cultivate prin măie-stria unui artist, nu li s'ar pute da oare cu drept cuvânt epitetul de clasice? Să dea Dzeu să ajun-gem odată la mândria, ce ni'ar pute oferi astfel de clasicitate!!*) G.

Sighisoara, 19 Novembre v. 1884. Domnule Redactor! Machnit până la inimă ve rog a da publi-ci-tății prin prețuitul diariu ce redigeți trist. Intem-plate din orașul nostru.

În 16/28 Novembre vineri, la oarele 9 și 1/2 noaptea a erup un foc grozav în edificiul scoalei rom. gr. or. din cetate și în scurt timp făcu pagube însemnate. Focul izbucni în clasa a III catulă în satul I. al edificiului școlar.

Isvorul din care s'a început focul, nu se știe cu posivitate, atât e pe deplin constatat, că din soba ce încălzește clasa, nu s'a aprins. E constat că focul a început din scrinul cu biblioteca școlară, cum și din ce? nu se știe până acum. Destul că, în câteva mo-mente arse tot materialul de lemn din clasa a III-ia și platonul ambitului. Dauna după calcularea unui architect din loc, e de 800 fl. v. a.

*) Este vrednic de toată lauda entusiasmul Domnului corespondente pentru cântările noastre naționale. Nu stăm tocmai la atâta desperare, după cum Dsa prezentează lucrul. Știm că reuniunea română de cântări din Sibiu s'a produs de multe-ori și cu mare efect cu cântări naționale arangiate de artistul nostru, domnul George Dima.

Știm că Domnul Dima după motive din cântările po-porale a compus mai multe opere, cari au stors admirați-nea străinilor pricepători de musică.

Influența cântărilor clasice asupra dezvoltării gustu-lui estetic la noi românii o vor judeca de bună seamă con-ducătorii nostri de cântări, ca competenți, și noi ca elevi sirguitori, nu vom arunca cu piatra asupra dascălului, care știe ce ne trebuiește, și măsura în care să ne deie cele tre-buincioase. Red.

Din toată dauna, mai tare ne rănește inima, per-derea arhivului și bibliotecii școlare aflătoare în scri-nul amintit; cu deosebire arderea cronică, cu datele cele mai vechi școlare.

Focul apucă pe o ușă și în clasa a II în odaia unui învățător și în podul scoalei. În momentul acela însă — sosind — bravii pompieri sasi, în tim-pul cel mai scurt prin o bărbăție nedescriptibilă pre-veniră focului, de a lua dimensiuni mai mari.

În un moment mobiliariul celorlalte două clase și a locuințelor învățătorilor fură scoase afară fără a se vătăma sau a se perde ceva cât de puțin.

Primească deci onorări domni pompieri și ce-tătea sinceră noastră mulțumită pentru ajutorul dat cu aceasta ocaziune.

Instrucțiunea nu pătimește, căci forurile compe-tente școlare au și luat măsurile necesari, și învăța-mentul va decurge nesmintit. N. Luculeț.

Apel!

„Armonia,” societate pentru cultivarea și re-spândirea muzicii naționale în Bucovina, va eda cu 1 Ianuarie 1885 broșure de quartete pentru voci bărbătești (esecțional și pentru cor mixt) atât în partiture cât și în voci singuratică.

Pentru ajungerea acestui scop încă necunoscut la români — fiind prima încercare pe terenul mu-sical — apelăm la publicul român, care are simț pen-tru musică, de a ne da concursul necesar.

Nu credem că de a face vre o reclamă sgomotoasă spre r. alisarea ideei propuse, de oare-ce faptele prezente ne arată, cumcă realizarea ideei asestei ar fi salutare muzicii noastre naționale.

Promițându-ne cei mai distinși compozitori ro-mâni concursul lor la opera numită, ne adresăm către onoratul public român să ne spriginească după pu-tință, căci numai de la voce depinde aparițiunea broșurilor. De nu se vor întruni cel puțin o sută de abonenți, realizarea ideei va rămânea un *pium desiderium*.

Broșurile vor apărea lunar câte de o coală ti-pariu în partitură și cu câte patru esemplare la voce.

Un exemplar (partitură cu 16 voc.) va costa 1 fl. 80 cr. sau 4 fr. 50 b.

Nevoind să facem vre o întreprindere lucrativă în bani, vom îmbunătăți atât remunerarea compo-sitorilor cât și mărirea broșurilor, dacă se vor anunța mai mult de o sută de abonenți.

Rugăm pre onoratul public de a ne trimite abonamentul pentru întâia broșură înainte și anume până cel mult la 15 Decembre 1884 la adresa: So-cietatea „Armonia” (la mâinile presidentului Leon cavalier de Goian) în Cernăuți, Bucovina.

În nees cu acest apel publicăm și normativele statorite de societatea „Armonia” cu privire la domnii compozitori.

1. Compozițiunile să fie compuse în prima liniă pentru patru voci bărbătești (Tenore I și II, Basso I și II); nu sunt escluse și compozițiunile pentru coru mixt (Soprano, Alto, Tenore și Basso)

2. Quartetele să aibă un caracter lumesc, se vor primi însă numai esecțional și quartete cu ca-racteru bisericesc.

3. Pentru censurarea quartetelor incurse va funcționa un comitet redacțional, care va decide numai despre primirea sau neprimirea lor, fără ca să facă vre o corectură.

4. Compozitorul este obligat a scrie compozi-țiunea sa corect cu textul trebuincios atât în parti-ture cât și pentru vocile separate.

5. Manuscrisurile — și anume cu un motto — să se adreseze către: Societatea „Armonia” (la mâ-nele dlui președinte Leon cavalier de Goian) în Cernăuți, Bucovina, alăturând un plic închis — cu același motto — care trebuie să conțină atât numele compozitorului cât și cel al autorului.

Pe de altă parte se obligă societatea la urmă-toarele:

1. Fiă-care compozitor activ primește de la re-dacțiune un exemplar de la fiă-care broșură, adecă partitură.

2. Compozițiunile se vor remunera din partea redacțiunii... afară de va abdice cine-va la premiul seu.

3. Remunerarea va fi de cel puțin 1 fl. — sau 2.25 franci pentru o față a unei file din partitură, octav mare.

4. Remunerarea se va elibera 30 de zile după aparițiunea broșurei, în care se va afla una din com-pozițiunile respectivului compozitor.

5. Ori și ce compozițiune neadmisă de către redacțiune va sta la dispozițiune autorului.

6. Redacțiunii i se va putea intența un proces de presă, dacă va da cui-va o compozițiune spre declamare în public înainte de publicarea acesteia.

7. Ori-ce alte condițiuni se vor ficsa mai de aproape privatim între compozitorul respetiv și re-dacțiune.

Presidentul societății:
Leon cavalier de Goian.

Lotteria pentru scoala română de fetețe.

Comitetul Reuniunii femeilor române din Si-biu a trimis spre distribuie prin provincia losuri din lotteria arangiată de ea în favorul scoalei de fetețe din Sibiu înființate și susținute de ea.

Pentru orientarea On. Public reproducem aici epistola adresată de comitet persoanelor încredin-țate cu vinderea losurilor.

Apelul nostru dela 10/22 Maiu a. c. a fost întimpinat cu căldură mai în toate părțile locuite de români.

Ne-a surprins peste așteptare zelul și generositatea, cu care a concurs publicul român la înaintarea scopului acestei reuniuni.

Au încurs pentru loteria arangiată în favorul fondului scoalei noastre de fete preste 1200 de obiecte alese, din cari am compus 1000 de câștiguri, cari — fără nici un preț de afețiune — numai vr'o trei sute sunt de o valoare dela 50 cr. până 1 fl., ear celelalte toate dela 1—40 fl.

Pe lângă lucrurile de salon ale damelor noastre, o mulțime de lucruri de mână ale țărâncei române sunt de toată frumseța.

Puține loterii arangiate spre scupri filantropice se pot lauda cu premii atât de valoroase ca loteria noastră.

Premiile noastre sunt prețuite prin esperți preste 3000 fl.

Este us, că la astfel de întreprinderi se emit sorțuri în valoare nominală de dece ori mai mare decât valoarea premiilor: noi însă, ținând cont de publicul nostru, în con-tinuu angajat la tot felul de contribuiri, am emis pentru 1000 de câștiguri numai 12,000 de sorțuri a 50 cr. în va-loare nominală de 6000 fl., va se dică nici duplul va-loarei premiilor, și numai de 12 ori mai multe decât câștigurile.

Femeia română ne-a obligat mult prin generositatea sa, acum apelăm mai cu seamă la dărnicia bărbaților și cu deosebire a bravei noastre inteligințe, rugându-o ca prin cumperarea sorțurilor să ne înlesnească desfacerea lotteriei.

Zelul cunoscut al Dvoastre pentru toate întreprinderile naționale, patriotice și filantropice, ne încuragiază a Ve ruga cu toată încrederea, să binevoiți a primi și a vinde sorțurile alăturate aci în număr de...

Dacă din capul locului veți afla, că în cercul Dvoa-stră nu se vor putea vinde toate sorțurile primite, ve rugăm ca cele superflue să ni le retrămiteți fără întârziare, ca să le petrecem pe altă cale.

Tragerea la sorți se va efeptu la 12 Ianuarie 1885 în prezența și sub controla unui comisariu al autorităților politice, conform ordinațiunei înaltului ministeriu reg. de fi-nanțe ddto 13 Novembre 1884, Nr. 70,166; până atunci deci au să fie toate sorțurile vândute, ear cele nevândute re-turnate.

Ve rugăm deci, ca banii încurși și eventual sorțurile nevândute să ni se espedese astfel ca cel mult până la 5 Ianuari 1885 să sosească aici, căci la din contră se vor considera de vândute toate sorțurile primite de Dvoastre.

Un catalog tipărit, în care în număr eurent vor fi de-scrie toate câștigurile, Vi se va trimite la timpul seu, dim-preună cu toți numerii trași la soarte, ca proprietarii sor-țurilor trase să se poată orienta și trimite sorțurile la timp, ca astfel să se evite ori ce neplăcere, ce ar putea proveni din împregiurarea, că obiectele câștigate nu s'au ridicat la timpul prescis.

În fine se observă că premiile cari vor cădea pe sor-țurile nevândute sau cari nu se vor ridica în restimp de 30 zile dela tragerea de sorți, se vor vinde la licitațiune pu-blică tot în favorul fondului.

Primiți asigurarea deosebitei noastre considerațiuni. Sibiu, la 25 Novembre 1884.

Maria Cosma,
presidenta reuniunii.

Anastasia Toma,
secret. reuniunii.

Voci streine.

Diarele streine au salutat cu simpatie esposiți-nea făcută din obiectele intrate pentru sortitura întreprinsă de Reuniunea femeilor române din Sibiu.

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” de aici în numărul dela 28 Novembre a. c. scrie următoarele:

(Esposiție). De eri sunt espuse în edificiul ban-cei „Albina” (Strada Baier Nr. 1 etagiul I.) câștigurile incurse pentru loteria de efecte înscenată de către Reuniunea femeilor române din Sibiu în favorul scoalei române de fetețe. Arangearea acestei mici esposiții dovedește gust estetic delicat și obiectele sunt atât de drăgălașe, încât losurile vor avea mare trecere. Prelângă mulțimea obiectelor de lucu și frumoasele lucruri de mână femeiască, produsele cele multe ale industriei române de casă, atrag mai cu seamă privirea cercetătorului, și ele dau espo-siției un colorit propriu interesant. Covoare și că-trințe, straiuri și mai ales un covor lucrat în fan-

tasticele colori orientale, lucrat în șmig dovedesc ce poate produce la sate industria tectilă. Diferitele obiecte nu sunt provădute cu țidulă, un neajuns care nu se simte de loc, pentru că doamnele din comitet cu rară amabilitate dau deslușiri.

„Hermannstädter Zeitung vereinigt mit dem Siebenbürger Boten,” în numărul din 1 Decembrie a. c. scrie (Expoziție filantropică.) În două saloane ale prezidenței Reuniunii femeilor române de aici (edificiul Albinei) sunt espuse de câteva zile obiectele de câștig pentru lotterea arangiată în folosul scoalei române de fete, loterie concesionată de către ministrul reg. ung. Prețul intrării 10 cr. Abstrăgând dela nobilul și frumosul scop, promovat dela sine prin cercetarea acestei expoziții arangiate cu un escelent gust, și prin participare în ori ce privință la această lotterie filantropică, privirea numărărilor obiecte, mai ales multele produse frumoase ale industriei femeiești dela sate și obiectele de salon lucrate de delicatele mâni ale femeii dela oraș, prezintă ochiului o drăgălașă privelistă, și ea este cu atât mai încântătoare, cu cât doamnele din comitet în frunte cu doamna prezidență Maria Cosma, fac onorurile cu amabilitate de te aduce în confuzie. Amintita expoziție n'are lipsă de nici o laudă, despre ce se poate ușor convinge cercetătorul însuși. Intre asemenea împregiurări ușor se poate explica pentru ce recomandăm par excellence cercetarea acestei expoziții filantropice cu toată căldura.

Alaltăeri a cercetat expoziția și Esclenția Sa domnul comandante de corp Bar. Schönfeld.

Expoziția e deschisă în fiecare zi dala 10 oare înainte de ameași, până la 4 după ameași.

Date statistice.

(Urmare.)

Tabela Nr. 27. Nașteri după protecțiune. Populațiune urbană. Copii născuți din părinți de protecțiune: română 26.227; italiană 50; francesă 50; austro-ungară 2.364; germană 392; rusă 962; turcă 248; greacă 716; sârbă 29; alte țări 142; total 31.180. Populațiune rurală. Copii născuți din părinți de protecțiune: română 159.884; italiană 70; francesă 6; austro-ungară 553; germană 42; rusă 32; turcă 31; greacă 67; sârbă 4; alte țări 135; total 160.824. Populațiune urbană și rurală unite. Copii născuți din părinți de protecțiune: română 186.111; italiană 120; francesă 56; austro-ungară 2.917; germană 434; rusă 994; turcă 279; greacă 783; sârbă 33; alte țări 277; total 192.000.

Grupa III. Morte. Tabela Nr. 28. Morți după sece în țeara întreagă. Ianuarie 7.128 sece bărbătesc; 6.007 sece femeesc; Februarie 6.625 sece bărbătesc; 5.795 sece femeesc; Martie 7.158 sece bărbătesc; 6.186 sece femeesc; Aprilie 6.291 sece bărbătesc; 5.492 sece femeesc; Maiu 4.919 sece bărbătesc; 4.223 sece femeesc; Iunie 4.069 sece bărbătesc; 3.633 sece femeesc; Iulie 4.249 sece bărbătesc; 3.622 sece femeesc; August 4.892 sece bărbătesc; 4.310 sece femeesc; Septembrie 4.722 sece bărbătesc; 4.213 sece femeesc; Octombrie 4.934 sece bărbătesc; 4.335 sece femeesc; Noiembrie 5.133 sece bărbătesc; 4.417 sece femeesc; Decembrie 5.987 sece bărbătesc; 5.050 sece femeesc; total 66.107 sece bărbătesc; 57.283 sece femeesc; total general 123.390.

Tabela Nr. 29. Morți după sece. Populațiune urbană. Ianuarie 1.332 sece bărbătesc; 1.026 sece femeesc; Februarie 1.268 sece bărbătesc; 1.027 sece femeesc; Martie 1.410 sece bărbătesc; 1.102 sece femeesc; Aprilie 1.168 sece bărbătesc; 942 sece femeesc; Maiu 984 sece bărbătesc; 744 sece femeesc; Iunie 883 sece bărbătesc; 678 sece femeesc; Iulie 1.053 sece bărbătesc; 832 sece femeesc; August 1.123 sece bărbătesc; 954 sece femeesc; Septembrie 1.057 sece bărbătesc; 873 sece femeesc; Octombrie 1.148 sece bărbătesc; 894 sece femeesc; Noiembrie 1.238 sece bărbătesc; 913 sece femeesc; Decembrie 1.376 sece bărbătesc; 1.022 sece femeesc; total 14.090 sece bărbătesc; 11.07 sece femeesc; total general 25.097.

Tabela Nr. 30. Morți după sece. Populațiune rurală. Ianuarie 5.746 sece bărbătesc; 4.981 sece femeesc; Februarie 5.357 sece bărbătesc; 4.768 sece femeesc; Martie 5.748 sece bărbătesc; 5.084 sece femeesc; Aprilie 5.123 sece bărbătesc; 4.550 sece femeesc; Maiu 3.935 sece bărbătesc; 3.479 sece femeesc; Iunie 3.186 sece bărbătesc; 2.955 sece femeesc; Iulie 3.196 sece bărbătesc; 2.790 sece femeesc; August 3.769 sece bărbătesc; 3.356 sece femeesc; Septembrie 3.665 sece bărbătesc; 3.340 sece femeesc; Octombrie 3.768 sece bărbătesc; 3.441 sece femeesc; Noiembrie 3.895 sece bărbătesc; 3.504 sece femeesc; Decembrie 4.611 sece bărbătesc; 4.028 sece femeesc; total 52.017 sece bărbătesc; 46.276 sece femeesc; total general 98.293.

Tabela Nr. 31. Morți după sece și după starea civilă. Morți necununați în țara întreagă. Ianuarie 4.589 sece bărbătesc; 3.827 sece femeesc; Februarie 4.306 sece bărbătesc; 3.565 sece femeesc; Martie 4.642 sece bărbătesc; 3.789 sece femeesc; Aprilie 4.051 sece bărbătesc; 3.367 sece femeesc; Maiu 3.268 sece bărbătesc; 2.727 sece

femeesc; Iunie 2.698 sece bărbătesc; 2.254 sece femeesc; Iulie 2.819 sece bărbătesc; 2.279 sece femeesc; August 3.376 sece bărbătesc; 2.845 sece femeesc; Septembrie 3.184 sece bărbătesc; 2.719 sece femeesc; Octombrie 3.186 sece femeesc; 2.611 sece bărbătesc; Noiembrie 3.145 sece bărbătesc; 2.553 sece femeesc; Decembrie 3.387 sece bărbătesc; 2.737 sece femeesc; total 42.642 sece bărbătesc; 35.277 sece femeesc; total general 77.919.

Tabela Nr. 32. Morți după sece și după starea civilă. Morți necununați. Populațiune urbană. Ianuarie 855 sece bărbătesc; 630 sece femeesc; Februarie 828 sece bărbătesc; 613 sece femeesc; Martie 906 sece bărbătesc; 692 sece femeesc; Aprilie 757 sece bărbătesc; 578 sece femeesc; Maiu 651 sece bărbătesc; 460 sece femeesc; Iunie 582 sece bărbătesc; 402 sece femeesc; Iulie 722 sece bărbătesc; 590 sece femeesc; August 810 sece bărbătesc; 681 sece femeesc; Septembrie 778 sece bărbătesc; 615 sece femeesc; Octombrie 799 sece bărbătesc; 566 sece femeesc; Noiembrie 858 sece bărbătesc; 578 sece femeesc; Decembrie 893 sece bărbătesc; 585 sece femeesc; total 9.439 sece bărbătesc; 6.990 sece femeesc; total general 16.429.

Pentru veduva sêracă

și cei 6 orfani, pentru cari s'a cerut ajutoriu în Nr. 131 al „Telegrafului Român” au mai intrat:

Dela dl Coriolan Bredicianu, Lugos . . .	fl. 5.—
Dela dl Constantin Stezariu, Sibiu . . .	2.—
Dela dl Nicanor Frateșiu, Sibiu . . .	1.—
Dela dnii frații Tordășeni, Sibiu . . .	1.—
Dela dl Mateiu Voileanu, Sibiu . . .	1.—
Dela dl Cetățul, Sibiu . . .	.30
Dela dl Ioan, Sibiu . . .	.20
Dela dl R. Sibiu . . .	.20
Sibiu, 18/30 Novembre 1884.	

Z. Boiu.
par. gr. or. cet.

Varietăți.

* (Postal). Se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal din Magyar-Lapád (comitatul Albei inferioare).

Condițiuni: Contract oficial, 100 fl. cauțiune.

Emolumente: salariu 120 fl., paușal de cancelarie 40 fl. și de transport 300 fl.

Cereri concursuale sunt a se înainta în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în „Osdola” (comitatul Treiscăunelor).

Condițiuni: Contract oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: Salariu 120 fl., 40 fl. paușal de cancelarie și paușal de transport 400 fl.

Suplicele sunt de a se înainta în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal din

I. Bolkács (comitatul Târnava mică).

Condițiuni: Contract oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: 120 fl. salariu anual, 40 fl. paușal de cancelarie și 800 fl. paușal de transport.

II. Szépmező (com. Târnava mică).

Condițiuni: Contract oficial și 100 fl. cauțiune.

Emolumente: 150 fl. salariu și 40 fl. paușal de cancelarie.

Rugărilor au să se aștearnă în trei săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

— Oficiul postal din Sighișoara, Elisabetopole, Mediaș, Copșa mică, Sibiu cetate, Blăș, Aiud, Vințul de sus, Cucerdea, Oșorhei și din Turda, în conformitate cu un ordin al direcțiunei postale din 1 Decembrie a. c. transportează epistolele și diarele și cu trenul omnibus Nr. 219 pe linia căii ferate Apahida-Deș-Bistrița.

* (Postal). În 1 Decembrie a. c. s'a deschis oficiu postal în Csik-szent-Simon (comitatul Csik) care stă în legătură cu oficiul postal din Csik-szent Marton.

Cercul de intimare îl formează comunele Csik-szent Simon, Cs. Csátó-zag și Cs. Szt. Imre.

Acest oficiu este autorizat a transporta epistole, pachete, ramburse postale până la 200 fl. și mandate postale.

Mersul:

Pleacă din Cs. szt. Simon	10 oare	a. m.
Ajunge în Cs. szt. Márton	11	45 m.
Pleacă din Cs. szt. Márton	1	d. a.
Ajunge în Cs. szt. Simon	1	45

* (Datoria flotantă) a Austriei la 30 Septembrie expirat era de 411,997,902 florini din care 68,244,092 în titluri ipotecare și 343,753 în bilete de bancă.

* (Un atentat cu vitriol). Un tînăr din o bună familie din Paris d. P. făcuse cunoștință acuma doi ani, după cum scriu diarele frances, cu

o tînără cusătoreasă, de care se amorează atât de mult, în cât hotări să trăiască cu dînsa. De doné luni însă, tînărul începu să bănuiască pe iubita sa și ceru oare care lămuriri în privința ei la o agenție din Paris.

Peste câteva zile avînd depline informațiuni, se hotări ași răsbuna pe frumoasa necredincioasă. Intr'una din zile, într'adevăr, dînsul spuse că nu va veni acasă să mănânce ca după obicei, ear amanta sa profitînd de aceasta, merse acolo unde se ducea de obicei.

Pe la ceasurile nouă seara dînsa eși, și în momentul când era să tragă clopotul acasă la dînsa pentru a intra, amantul ei tînărul P... îi eși înainte, îi făcu cele mai aspre muștrări și o amenință cu moartea. Fata voi să fuga, dar în același timp P... îi aruncă în obraz conținutul unei sticle cu vitriol și tînăra cădu jos strigînd într'un chip spăimîntător.

Dînsa fu transportată într'ospîterie unde un med c îi dete întâile ingirigiri, ear d. P. a fost arestat.

Fata se află într'o stare din cele mai periculoasă.

(Inventariul Bibliotecii naționale din Paris) s'a făcut anul acesta. Volumele posedate sunt în număr de 2 milioane și jumătate.

Cabinetul manuscriselor conține 92,000 volume legate s'au învelite cu carton și 144,000 de medallii din toate epocile, francese și streine.

Colecțiunile de stampe conțin 2 milioane de bucăți conservate în 14,500 volume și 4000 portofolii. Galeria de rezervă cuprinde cele mai prețioase volume în număr de 80 de mii.

Printre aceste scrieri vr'o 30 mii ar fi cu neputință de găsit încă.

În 1868 numărul lectorilor era de 24 mii, anul trecut acest număr s'a urcat la 70 mii.

* (Bibliotecile Universităților din Rusia.) Biblioteca Universității din Odesa are 92,454 volume; cea din Casan, are 103,070 volume; cea din Charcov 103,704 volume; cea din Kiev are 145,032 volume; cea din Moscva are 190,440 volume; cea din Doupanț are 218,883 volume; cea din Varsovia are 363,250 vol.

* Isocrates până la etatea de 82 ani n'a fost tras în judecată, atunci însă da, și în cuvîntarea s'a de apărare a pus pondul principal pe cuvintele: Până acum așa am trăit încât n'am fost acuzat de nimenea, afacerile mele cu alții nici odată n'au ajuns înaintea judecilor, căci nici odată n'am vătămât pe nimenea; pentru ofensele ce le-am suferit eu n'am cerut satisfacțiune dela tribunale, ci aplanarea cauzei o încredințam prietenilor contrariilor mei.

* 2 soldați romani într'o atacare, unul s'a rentors fără tovarășul său; comandatele din presupunerea, că cel rentors a omorît pe ortacul său l-au condamnat la moarte. Când era să se execute sentința de moarte se prezintă și al doilea soldat. Locotenentul a interzis executarea sentinței și a raportat cazul comandantului, lui Cnejus Piso. Piso în mânia lui nu pe 2, ci pe 3 i a condamnat la moarte, și adăca pe cel ce era să fie omorît, fiindcă fusese condamnat; pe tovarășul său fiind că prin neprezența lui a cauzat condamnarea la moarte aceluiași și pe locotenent pentru că n'a executat sentința publicată.

* (Telegramă grabnică.) Una din depășele speciale trimise din Paris diarlui „l'Independence belge” din Bruxelles a sosit în opt minute.

E maximul de iuță din transmisiune ce a dobîndit până acum telegrafia electrică d'între Bruxelles și Paris.

* (Boi curagioși.) Trenul accelerat pornit din Hatvan spre Budapesta în 17 Novembre și urma drumul său, când deodată pasagerii sunt sgudiți preste mîsură. Nu mult după aceasta trenul se oprește și se constată că sguduitura a fost cauzată prin o mulțime de boi, ce s'au fost staționat pe calea ferată, dintre cari vr'o șase au fost sdrobiți de tren. Mai bine de o oară s'a petrecut până când s'au curățit roatele vagoanelor de carnea rămasă printre ele. Lucru natural trenul a sosit în Budapestra cu întârziere de o oară.

Loterie.

Mercuri în 3 Decembrie 1884.

Brünn:	38	33	28	79	41
--------	----	----	----	----	----

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.90	113.40
Renta de aur ung. de 4%	95.30	95.25
Galbin	5.78	5.77
Napoleon	9.76	9.75
London (pe polița de trei luni)	123.15	123.25